

deres Side kunne foranstalte Møde saa ofte, de behøve det, saa kan jeg ikke se rettere end, at dette er Alt, hvad der er nødvendigt. Men vil man endelig have det — og jeg indrømmer, at det har ikke meget at betyde — saa faar man jo at finde sig deri. Møderne blive jo holdte indenfor Kommunernes Grændser, og det kan man jo vel nok overkomme. Der vil nu vel i Reglen ikke være Meget at gjøre, thi det, der er at gjøre, vil — det beder jeg de Herrer vel lægge Mærke til — allerede være afgjort, forinden man kommer sammen; det sker paa ganske anden Maade. Hver har Syn paa sit Distrikt eller paa sin Lærer, og hver paa sin Maade, og saa træffer man sammen paa en eller anden Maade og samtaler om Tingene. Disse Ekvangsmøder, hvor man skal forhandle om Skolevæsenets nærmeste Tilsyn, have sandsynligvis ikke meget at betyde. Jeg vil kun sige, at, enten dette Forslag bliver vedtaget eller ei, er det klart, at jeg stemmer for det, saaledes som det er stillet af 14 andre Medlemmer i Forening med mig. Bliver det vedtaget, er jeg godt fornøiet, og bliver det ikke vedtaget, er jeg lige glad. Jeg har tidligere tilladt mig at udtale min Tak til den ærede Forslagsstiller (N. Andersen), og jeg vil tillade mig endnu her at udtale min Tak og Paaskjønnelse til den høitærede Kultusminister, som har taget denne Sag saa smukt og saa velvilligt, at jeg ikke kan Andet end glæde mig til Loven, hvordan det saa end gaar med Uendringssforslagene. Jeg siger, at det er en lille rar Lov, og jeg vil tillade mig at udtale det Dnske og det Haab, at der i dette Thing ved andre Leiligheder kunde vise sig ligesaa megen Velvillie og Smødekommen fra de forskjellige Anskuelser og Grupperinger som ved denne Leilighed; thi saa tror jeg, at der vilde kunne udrettes noget mere Godt end maasse ellers. Det er godt at virke sammen, og det har vist sig ved denne Leilighed, at forskjellige Anskuelser kunne komme til at gaa op i hinanden og virke sammen til et fælles Maal. Jeg vil haabe, at det vil ske ret ofte; det vil vistnok være til Gavn og Fordel for vort lille lykkelige Samfund.

Ordføreren: Det sidste kristelige Dnske af det ærede Medlem tiltræder jeg. Det

ærede Medlem syntes at tage sig det Spørgsmaal, her foreligger, ganske overordentlig nær. Jeg tror ikke, at man skal tage sig det saa nær, ja, han sagde jo rigtignok, at han var lige glad, men det syntes aldeles ikke, at han var lige glad, enten det blev vedtaget eller ikke. Naar han brugte det Ord, at det var en Slags Slaveri, skal jeg dog bemærke, at vi jo have sat ind i vor Landkommunallov, at Sogneraadene skulle holde Møde hver anden Maaned. De have jo ogsaa Ret til, naar Formanden eller flere af Medlemmerne ville det, at holde Møde, naar det skal være, men man har dog bestemt, at der skulde holdes Møde hver anden Maaned. — Jeg skal gjøre et Par Bemærkninger til, hvad der nu er fremkommet. Jeg er nemlig af den Mening, at Skolekommisjionerne ikke skulle have større Myndighed, end der tilfignes at give dem ved Landkommunalloven, men paa den anden Side er det ogsaa min Mening, at den Myndighed, der ligger indenfor disse Grændser, bør de have; det er ikke nok, at det staar paa Papiret, men de bør udøve denne Virksomhed paa en god og hensigtsvarende Maade for Kommunernes Skolevæsen, og det er dette, jeg har søgt at fremme ved nærværende Forslag. Naar det ærede Medlem (H. M. Petersen) sagde, at de Forhandlinger, der her skulle føres, bleve førte paa en ganske anden Maade, at de bleve førte, naar disse Mænd kom sammen paa et eller andet Sted leilighedsvis og da talte sammen om disse Ting og afgjorde dem, saa er det netop dette, som vi ikke ville; det ærede Medlem har selv stemt for en Paragraf, hvor der staar, at de ikke maa vedtage Noget uden i samlet Møde og ikke uden Protokolførelse, og imod dette har det ærede Medlem ikke gjort nogen Indvending, altsaa kan det ikke for Fremtiden gaa an, hvad jeg nu hører, at der tidligere er gjort — og det er en ny Bestyrkelse paa Rigtigheden af Lovens Bestemmelser, mener jeg — at man, naar man samles leilighedsvis, enten det sker i Sogneraadsmøder eller ved Skovauktioner, eller ved Gilder, eller hvor man ellers kan komme sammen, da taler sammen om Tingene og afgjør dem. Det er netop dette, Loven vil forhindre, og selv om